

I mittgången fann man vid grävningar år 1915 rester av grunden till kyrkans äldsta syd-mur. Det är därför troligt, att runstensfragmenten inlagts här, redan då den äldsta medeltida kyrkan byggdes och att stenen redan då var sönderslagen, eftersom man ej på samma plats återfunnit de återstående delarna.

Röd sandsten. Storlek: det större stycket $0,78 \times 0,50$ m., det mindre stycket $0,35 \times 0,35$ m. Det större stycket innehåller inskriftens början och slut.

Inskrift:

fripi · uk · ka . . . k · sihatr · . . . apur · sin - . . . n sniris
 5 10 15 20 25 30

Friði ok . . . [o]k Sighvatr . . . [f]aður sinn . . . Snærris.

»Fride och . . . och Sigvat . . . sin fader . . . Snärres . . .»

Till läsningen: Av 10 **k** finns endast bst i behåll. Av runan 24 finns endast nedersta delen av hst. Av 25 **n** finnes större delen av bst. 28 **i** är ostunget. Man skulle framför 26—31 **sniris** snarast vänta ordet **sun**. Men då runan 24 knappast kan ha varit **s** — ristaren synes icke använda omvänd **s**-runa — gör detta läsningen något tvivelaktig. Brate föreslår [**f**]apur · sin[· su]n sniris.

Mansnamnet *Friði* förekommer även L 1072 Nolby, Njurunda sn, Medelpad. I en urkund från 1412 (*SD* ns 2, s. 509) omtalas en »Frithy i Löstum, domere i Hemsething» på Gotland. I danska medeltidsurkunder finnas några belägg på *Frithi*, *Frethi*; det är övervägande slesvigskt (*DGP*). Sannolikt är *Friði* ett kortnamn till sammansatta namn på *Frið*. — Om *Sighvatr* se Sö 317 och U 144, om *Snærris* U 5.

Ristningen är, ehuru ej signerad, med säkerhet utförd av Öpir. Den använder ett av hans mest omtyckta mönster, känt från exempelvis U 78. Där finnes även en motsvarighet till den människobild, som är inristad på en av ornamentik ej utfylld del av stenens yta nedtill på v. sidan.

129. Danderyds kyrka.

Pl. 84.

Litteratur: Handlingar i ATA från 1938.

Runstenen påträffades våren 1938 i samband med kyrkans restaurering i det under koret belägna Banérska gravvalvet. Den är nu fastsatt med krampor vid kyrkans västra innervägg S om och invid trappan till orgelläktaren.

Sandsten, ljus, grovkornig. Höjd 0,60, bredd 0,48 m. Stenen är ett fragment. Nedre delen är avslagen och inskriftens början och slut därför förlorade. Sannolikt har runstenen från början hört hemma vid kyrkan och varit rest på kyrkogården. Den liknar de båda runstenar av sandsten, som år 1935 blevo funna i Lovö kyrka (U 49, 50).

Inskrift:

. . . laks · lit · rita · stain · aftir · k - . . . - - bi sial
 5 10 15 20 25 30

. . . let retta stæin æftir . . . [hial]pi sial.

»...lät uppresa stenen efter . . . hjälpe själen.»

Till läsningen: Runan 3 kan möjligen ha varit **f**, men inga spår finnas nu av en övre bst. I 18 **f** är övre bst nästan helt borta; men nedre bst är starkt rundad, och detta utgör en väsentlig skillnad mellan 18 **f** och 3, 22 **k**. Icke stungna äro 6, 9 **i**, 22 **k**. Runorna 28—31 **sial** stå i själva korset. 28—29 **si** och 31 **i** äro tydliga. Av 30 **a** finns endast bst, även denna något osäker.